

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

29. Aedificatis sepulchra Prophetaru[m], & ornatis monimenta iustorum, & dicitis: Si fuissemus in diebus Patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine Prophetaru[m]. Itaque testimonio estis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

tholicæ similiter intentandam pro suo sibi sumit imperio. Caluinus. *Sic (inquit) videmus hodie Papistas, quum transgrediuntur summa Dei præcepta, valde ardentem in frigidis ceremonijs satagere. Maledico conuictori breuiter respondeo. Videmus hodie Calvinistas quum nulla Dei præcepta seu magna seu parua obseruari à quoquam posse, nec eorum obseruationem ad salutem quicquam facere dogmatizent, valde ardentem in solius fidei commendatione satagere, de operibus autem legis præstandis, de iudicio, misericordia, & fide, vel, vt Lucas loquitur, de ipsa charitate Dei & proximi, adeo nihil sollicitos esse, vt omnibus sese flagitijs ac sceleribus doctrinæ suæ conformiter, contaminauerint, quod etiã supra ex illustribus suorum hominũ testimonijs confirmatũ dedimus. Suaues homines iustitiã legis à Catholicis fastuosè exigunt: sibi ac suis nullam legis iustitiam imponi sinunt.*

29. *Aedificatis sepulchra Prophetarũ, & ornatis monumenta iustorum, & dicitis: Si fuiffemus in diebus Patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine Prophetarũ. Itaque testimonio estis vobis metipsis quia filij estis eorũ qui Prophetas occiderunt. Et vos implete mensurã Patrum vestrorum.*

Hic verò Caluinus amplam sibi datam materiam ratus, in cultũ ac religionem Catholicorum latius ac plenius excurret. Iudeorum, quos Christus arguit, hypocrisis, & impietas hæc erat, vt sepulchra quidem veterum Prophetarum magnificè extruerent atque ornarent, & eorũ persecutores grauiter reprehenderet, ipsimet tamen eadẽ impietate & Dei Prophetas persequendi libidine laboraret: quod in Ioan-

nc

ne primùm (nam ex Phariseorum consilio eum in carcerem Herodes coniecit) postea in Christo iam perpetraverant, & in Christi Apostolis ac discipulis vberius postmodum patraturi erant, ut illis hoc loco Christus prædicit. Hæc illorum insignis hypocrisis erat, Prophetarum monumenta ornare, ipsosque Dei Prophetas identidè missos ad necem querere. Iam hanc totam & simile impietatem Catholicis horum temporum, maximèq; Ecclesiarum Præpositis impingit Calvinus. Audiamus Diaboli voces & calumniatoris mendacia. *Huius (inquit) rei nimis illustre in Papatu cernitur documentum. Nam Apostolorum & Martyrum legitima veneratione non contenti, diuinos illis cultus affingunt, & quoscumque congerant honores, non putant se modum excedere.* Mentitur hic Satan, & fratrum nostrorum accusator pessimus. Nullos Apostolis aut Martyribus diuinos cultus affingimus. Aliquos in specie huiusmodi cultus nominare Calvinus debuit. Nunc generaliter nebulo loquitur, quia hoc illi facilius fuit. Dolosus enim & mædax versatur in generalibus; & qui malè agit, odit lucem, nec venit ad lucem, in particulari & expressè non loquitur, ne arguantur mendacia eius. Huiusmodi crassimendacijs crassi Calvinistæ à Caluino sese deludi & irrideri sunt passi. Cætera hominis videamus, & quomodo in Cathedræ Christianæ magistris exagitatæ Christi partes agere contèdat, dispiciamus. *Interea (inquit) seuitendo contra fideles, ostendunt qualis futura sit sua pietas erga Apostolos, & Martyres, si hodie superstites idem quod olim munus obirent. Cur enim tanta in nos rabie exardent, nisi quia eam doctrinam recipi ac vigere cupimus, quam suo sanguine obsignarunt Apostoli & Martyres? Porro quum sanctis Dei seruis pretiosior ea fuerit quàm propria vita, an huic*

Sancto-
rum vene-
ratio de-
fenditur.

Ioan. 2.

parcerent qui eam tam furiosè persequuntur? Scilicet Lutherus ac Calvinus sunt Ioannes Baptista & Christus, quos hodie Pharisei persequuntur. Harum sectarum Magistri Apostoli sunt horum temporum & Martytes. Tota eorum doctrina ipsissima est quam Apostoli tradiderunt. Hoc nisi totum Caluino concedas, tota eius fabula in risum vertitur. Sed si Apostoli aut Apostolicæ doctrinæ restauratores Calvinistæ sunt, quid Lutherani, quid Anabaptistæ, quid tot aliæ sectæ sunt, quas vna Catholica merito persequitur Ecclesia? Deinde an non Catholicorum quoque illa vox est imprimis & vera & solida? *Eam doctrinam recipi ac vigere cupimus, quam suo sanguine obsignarunt Apostoli & Martytes?* Nec Apostoli, nec tot ætatum Martytes aliam doctrinam suo sanguine obsignarunt, quam quæ ab Apostolorum tempore per tot ætates ac secula ad nos deriuata est. Nec Calviniana, nec Lutherana, nec Anabaptistica dogmata ante hanc ætatem exorta sunt; suis & authoribus distincta, & prophanis cuiusque sectæ vocibus separata. Iterum ergo non nisi generalem instituit hæctenus accusationem criminator Calvinus, eo fundamento nixam, quod non ab aduersarijs modò quos accusat, sed & à qualibet secta venditatur.

Reliqua adhuc dispiciamus. *Suffitu ergo* (inquit) *candelis, floribus, omniq[ue] pomparum genere Sanctorum imagines ornet vt libuerit. Si nunc viueret Petrus, eum discerperent, lapidibus obruerent Paulum. Si Christus ipse adhuc ageret in mundo, eum lento igni ustularent.* An huius hominis aut ineptiæ aut impietati aliquid addi potest? Quid ineptius quàm ex suffitu, candelis, floribus, similique pomparum genere ad Sanctorum imagines exhibitio, quòd diuini honores

eisdem

Candelarum & florum pompa circa SS. reliquias.

eisdem affingantur, declamare? Tenuiter ille de Deo sentit, qui has ceremonias ad honores diuinos pertinere existimat. Sola sacrificia siue externa siue interna ad cultum propriè diuinum pertinere, qui de Deo rebusque diuinis hactenus disputarunt, semper iudicauerunt. An diuinos honores arca testamenti aut vetus tabernaculum habuit, quæ suffitu, candelis, floribus, variòque alio pomparum genere, partim ex Dei præscripto, partim ex piorum Patrum religiosa veneratione ornata fuerunt? Hæc ab honore & cultu soli Deo debito omnes Dei cultores lato semper discrimine distinxerunt. *Quicumque accendunt cercos ad memorias Martyrum* (ait D. Hieronymus) *secundum fidem suam habent mercedem. Illud fiebat olim idolis, & ideo detestandum: hoc fit nunc martyribus, & ideo recipiendum est.* Laudat idem Nepotianum presbyterum quòd *Basilicas Ecclesiæ, & Martyrum memorias, diuersis floribus & arborum comis vitiumque pampinis adumbravit, ut quicquid placebat in Ecclesia tam dispositione quàm visu, presbyteri studium ac laborem testaretur.* Commemorat S. Augustinus ad reliquias Sancti Stephani, quum publicè ab Episcopo per plateas deferrentur, *mulierem cecam, ubi flores quos ferebat pignoribus sacris impositos, oculis postea admouisset, visum recepisse.* Ad memoriam quoque Sancti Stephani flores super altare poni ac relinqui solitos, ex alterius occasione miraculi, idem narrat ibidem celeberrimus Doctor. An hæc antiquissima Ecclesia diuinos propterea honores Martyribus detulit, aut hi celeberrimi Doctores vel idololatræ fuerunt, vel idololatriam in alijs commendarunt?

Sed hac omissa putida Caluini calumnia, vide hominis impietatem. Petrus, Paulus, Christus

T 3 ipse

In epist.
ad Riparium.

In Epitaphio ad
Heliodorum.

De Cinit.
Dei lib. 22
cap. 8.

Calvinus
quouis
Turca
procacior.

ipse ita Catholicis odio & execrationi sunt, ut si denuo superessent, indignissima illos nece conficerent. Quis vel Turca vel Iudæus hanc de Catholicis Christianis opinionem vel semel in animum demitteret? Sed quouis aut Turca aut Pagano sceleratior Calvinus, non animo tantum tam atrocem criminationem concipere, aut leuiter apud paucos effurire, sed & publicis monumentis consignare, adeoque in diuini verbi explicatione, quasi veritatem certam ac sacram, Sacrae Scripturae lectoribus totique posteritati commendatam ac testatam facere ausus est. Palpandam se prebet nefarii hominis maleuolentia, quæ nullis modestiæ finibus contineri potuit. Nihil quàm suam ipse immedicabilem animi ægri tudinem prodidit: & quàm impias animo cogitationes foueret, hæc virulenta oratione omnibus contestatum voluit.

47. *Quoties volui congregare filios vestros sicut gallina congregat pullos suos sub alis suis. & nolulistis?*

QUIA hæc Christi verba contra duo sua paradoxa manifestè facere Calvinus aduertit, eorum sensum studiosè peruertit. Vidit ex hoc loco arbitrij libertatem stabiliri, quæ vocanti & volenti Deo repugnet, quia eo volente congregare, homines congregari nolunt. Vidit ex hoc loco non omnem hominis circa salutis opus voluntatem ex Dei electione pendere, sicut ille singulariter docet, affirmans omnes qui credunt & conuertuntur, ex prædestinante Dei gratia conuerti, neminem iustificari nisi electum, & nunquam perire qui semel iustificatus est: ut sic apud eum nulla sit sufficiens aut adiuuans Dei gratia,